

Iskustva - vesti - poruke za decu

Za dečje učitelje
III 2012.

III tromesečje

JUŽNOAFRIČKA-INDIJSKOOKEANSKA DIVIZIJA

Vaši darovi na delu

Napredujemo! Nova biblioteka na Adventističkom univerzitetu u Zambiji, uskoro će postati stvarnost, zahvaljujući vašim trinaestim darovima od pre tri godine. Univerzitet koji je osnovan 2002. godine, ima 2 800 studenata koji su upisani kao redovni ili vanredni studenti. Mnogi od njih su službenici vlade koji žele da poboljšaju svoje kvalifikacije.

Dragi vođo subotne škole,

Ovo tromesečje prikazuje Južnoafričko-indijskookeansku diviziju, koja obuhvata sledeće zemlje: Angolu, Bocvanu, Lesoto, Malavi, Mozambik, Namibiju, Južnoafričku Republiku, Svazilend, Zambiju i Zimbabve, ostrva Komoro, Madagaskar, Mauricijus, Sao Tome i Principe, Sejšeli i još nekoliko manjih.

Više od 164 miliona živi u ovoj oblasti, a od toga je 2,6 miliona adventista. To znači da je svaka 64. osoba adventista.

Posebna proslava u trajanju od godinu dana

Ova godina obeležava stoti rođendan misionarskih vesti koje su prvi put izašle 1912. Tokom godine prikazivaćemo barem jednu priču koja se pojavljivala u vestima za decu u prošlim godinama, kao i neke dodatne priče vezane za istoriju misionarskih darova. Ta priča se u ovom tromesečju nalazi na stranici 29 i prikazuje jednu od prvih misionarskih škola u južnoj Africi.

Jezička zabava

Reči i fraze na otjiherero, jeziku Herero i Himba ljudi u Namibiji, i na zulu, najrasprostranjenijem govornom jeziku Južnoafričke Republike, prikazane su u vestima ili na našem vebsajtu. Audio verzija otjiherera dostupna je kad kliknete na „See It, Say It“. Sadrži fonetski izgovor reči i MP3 fajl sa glasovnim izgovorom. Idite na www.AdventistMission.org i kliknite na „Resources“ i „Children’s Activities“.

Dar

Posebni dečji projekat ovog tromesečja pomoći će u izgradnji dečje subotne škole u novoj crkvi koja se gradi u severoistočnom delu Južnoafričke Republike. Deca se sada okupljaju ispod drveta. Nacrtaj jednostavnu građevinu koja je napred otvorena. U blizini nacrtaj veliko drvo. Svake sedmice kada deca postignu svoj cilj sa misioniskim darom, pomeri figuru deteta koje je ispod drveta, u građevinu.

- DVD Adventistička misija ovog tromesečja sadrži nekoliko priča iz Južnoafričke-indijskookeanske divizije, uključujući i priču samo za decu. Zatražite jedan primerak od svog pastora i pustite deci da vide.
- Ukrasite prostoriju slikama ljudi i lepih mesta isečenih iz časopisa ili turističkih brošura. Odštampajte zastave Madagaskara, Namibije i Južnoafričke Republike i neka ih deca oboje. Stavite ih kao deo ukrasa ovog tromesečja.
- Više aktivnosti, uključujući recepte, igre i slagalice, dostupne su na našem vebsajtu www.AdventistMission.org. Kliknite na „Resources“, a zatim „Children’s Activities“. Kliknite tekuće tromesečje.

Mogućnosti

Trinaesti subotnoškolski dar ovog meseca pomoći će u:

- nabavljanju MP3 plejera koji sadrže biblijske priče za Himba i Herero ljude na severu Namibije,
- izgradnji bloka učionica za Riversajd adventističku školu u Kejp Taunu, u Južnoafričkoj Republici,
- izgradnji višenamenske zgrade na Zurker adventističkom univerzitetu na Madagaskaru,
- izgradnji sirotišta za devojčice u Antananarivu, na Madagaskaru,
- izgradnji bloka učionica u istočnom delu Madagaskara.
- DEČJI PROJEKAT: dečje odeljenje za decu u Ingvavumi, u Južnoafričkoj Republici.

1. Neposlušna unuka

Današnja priča dolazi sa brdskog područja Madagaskara, ostrva na istočnoj obali Južnoafričke Republike. *[Pokaži Madagaskar na karti.]*

Dečji sastanci

Šarlin je oborila glavu kada ju je deda izgrdio. „Ne možeš da ideš na te sastanke posle škole“, kazao je. „Imaš posao koji treba da radiš; nema vremena za sastanke. Da li si razumela?“

Desetogodišnja Šarlin klimnula je glavom, ali nije gledala dedu u oči. Ona je volela baku i deku, i nije želela da im bude neposlušna. Međutim, nije htela ni da propusti dečje sastanke koje je organizovala adventistička crkva. Volela je vesele pesme i priče o Isusu. Sledećeg dana posle škole, njena drugarica i ona požurile su na sastanak. Nakon završetka, Šarlin je odjurila kući na posao.

Šarlinini baka i deka pokušavali su da je urazume. „Ti si previše mala da bi išla sama na te sastanke“, kazala joj je baka. Ali Šarlin je nastavila da ide. Čak i kada je bila kažnjena, odlazila je na sastanke. Pokušala je što brže da završi svoje obaveze kako se baka i deka ne bi ljutili.

Jedne večeri, adventistički pastor posetio je porodicu. Šarlinini baka i deka pozvali su ga unutra i ponudili mu osveženje, kao što su to činili za svakog gosta u njihovom domu. Pastor im je zahvalio za dopuštenje da Šarlin dolazi na dečje sastanke i pozvao ih da dođu na predavanje za odrasle. Nakon što je otišao, Šarlinini baka i deka nisu više ništa rekli u vezi sa njenim sastancima.

Poziv

Kada su se dečji sastanci završili, učitelji su pozvali decu u subotnu školu u subotu ujutro. Šarlin se pitala da li će je baka i deka pustiti da ide.

„Molim te, bako“, upitala je Šarlin, „da li mogu da idem u subotnu školu sa mojom drugaricom? Ona kaže da je to isto kao sastanci na koje sam išla.“

Na Šarlinino iznenađenje, baka i deka su se složili da joj dozvole da ide u adventističku crkvu. Porodica nije imala svoju crkvu koju je posećivala, pa im je bilo drago što je Šarlin učila prave vrednosti u subotnoj školi.

Vremenom su Šarlinini baka i deka počeli da idu sa njom u adventističku crkvu. Proučavali su Bibliju sa pastorom. Predali su svoja srca Isusu i zatražili da se pridruže adventističkoj crkvi. Šarlin je bila tako radosna što su njeni baka i deka odlučili da slede Isusa. Međutim, ostali članovi familije nisu bili srećni zbog toga. Nisu razgovarali sa njima niti ih pozivali na tradicionalne proslave u čast njihovih predaka.

Novi dom za Šarlin

Šarlinini baka i deka su starili i postalo je teško omogućiti joj dobro obrazovanje. Nisu želeli da Šarlin živi sa ujacima i tetkama koji nisu verovali kao oni. Baka je razgovarala sa pastorom u vezi sa njihovom brigom i on joj je kazao za adventistički dečji dom nedaleko odatle. „Šarlin može da živi u hrišćanskom domu i da ide u adventističku školu“, kazao je.

„Ne želim da ostavim deku i tebe!“ Šarlin je plakala kada su joj baka i deka saopštili svoju odluku da je pošalju u dečji dom. Međutim, u svom srcu je znala da su baka i deka u pravu. Oni su želeli samo najbolje za nju.

U početku, Šarlin je bila usamljena u svom novom domu, ali brzo je stekla prijatelje i uvidela da joj je Bog darovao celu novu porodicu. „Starija deca uče mlađu kako da peru odeću i čiste svoje sobe. Ona pomažu mlađoj deci u njihovim domaćim zadacima, baš kao što to čini jedna velika porodica“, kaže Šarlin. „Sada imam 25-oro braće i sestara! Zamislite vi to!“

Nada i budućnost

Šarlin jedva čeka školske raspuste kada može da poseti baku. „Moj deda je umro“, kaže Šarlin, „i baka je jako usamljena bez njega. I meni nedostaje, ali znam da će jednog dana Isus doći da nas odvede na nebo i večnost ćemo provoditi zajedno. Razmišljanje o tome baki i meni pruža nadu i hrabrost.“

Dečaci i devojčice, hajde da se molimo za hiljade dece koja, slično Šarlini, žive u sirotištima i dečjim domovima jer njihove porodice ne mogu da se brinu za njih. I hajde da damo misioni dar kako bi više ljudi moglo da sazna da ih Isus voli.

Informativni odeljak

- Madagaskar leži na istočnoj obali Južnoafričke Republike. Po svojoj veličini je četvrto ostrvo na svetu. Budući da je izolovano od drugih velikih kopnenih oblasti, oko 80 procenata njegovih biljaka i životinja se ne mogu naći nigde drugde u svetu.
- Stanovnici Madagaskara poreklom su sa područja koje je sada poznato kao Indonezija i sa istočne obale Afrike. Kasnije je došao narod iz Indije i iz arapskih mesta. Najraniji doseljenici doneli su sa sobom svoju kulturu obožavanja predaka, što se i danas praktikuje.
- Danas na ostrvu živi oko 20 miliona ljudi.

2. Vernik protiv svoje volje

Moje ime je Sabatin. To znači da sam rođen u subotu. Nije mi se oduvek sviđalo moje ime, ali sada ga volim.

Odrastao sam u malom selu. Naša malena grupa okupljala se u jednoj sobi, u kući jednog od članova. Imali smo petoro dece – od beba do tinejdžera, i nije bilo subotne škole samo za nas. Jedna žena pokušavala je da uči decu biblijskoj pouci, ali nije znala kako.

Moji prijatelji iz škole išli su u druge crkve koje su se okupljale nedeljom. Saznao sam da te crkve imaju dečje razrede. Kada su me drugari pozvali da idem s njima, želeo sam da krenem. Međutim, moji roditelji nisu hteli da idem. Ipak, dozvolili su mi da idem na božićni program i vidim decu kako glume u predstavi o Isusovom rođenju.

Nova porodica

Onda je moja majka umrla. Naš pastor je znao da će mom ocu biti teško da se stara za moju mlađu sestru i mene, pa je predložio da nas otac pošalje u adventističko sirotište gde bismo mogli da dobijemo dobro obrazovanje i da imamo stabilan dom.

Familija je na Madagaskaru vrlo bitna, zato je moj otac pitao našu dalju rodbinu da nam dozvole da idemo u sirotište. Njima se ideja nije dopala i želeli su da nas odgajaju u svojim domovima. Međutim, oni nisu bili adventisti, a moj otac je želeo da odrastamo u adventističkom okruženju. Odlučio je da nas pošalje u sirotište. Moja sestra Sabina je imala samo šest godina kada smo napustili dom.

Sirotište mi se u početku nije sviđalo. Nisam želeo da idem na bogoslužjenje svakog dana i užasavao sam se odlaska u crkvu subotom. Međutim, onda sam shvatio da crkva ima subotnoškolske razrede za sve uzraste dece. Iznenadio sam se kada sam počeo da uživam u pouci. Bilo je zanimljivo, jer je učiteljica oživela biblijske događaje. Čak su mi se dopale i propovedi. Ali što je najvažnije, tamo sam se osećao voljeno.

Sledeći Boga

Počeo sam da razmišljam o tome da li želim da sledim Boga i postanem adventista. Znao sam da su moji roditelji želeli da slušaju

Boga. Razmišljao sam o svom imenu, Sabatin, i o njegovom značenju, subota. Razmišljao sam o ljubavi koju sam osećao u svom novom domu i u našoj novoj crkvi koju nam je Bog obezbedio.

Zamolio sam pastora da mi pomogne da pokažem svojoj porodici i svetu da želim da sledim Njegov plan za mene, baš kao što su to želeli moji roditelji kada su me nazvali Sabatin.

Neki članovi majčine rodbine i dalje me pitaju zašto sam radije otišao u sirotište nego da živim s njima. Ja im kažem da je to deo Božjeg plana za nas, da Bog ostvaruje svoj plan u našem životu.

Tako sam srećan što je mojoj sestri i meni Bog dao dobro mesto na kom možemo da naučimo da sledimo Isusa. Ovog tromesečja vaš trinaesti subotnoškolski dar pomoći će drugoj deci kao ja da dobiju priliku za bolji život i da nauče da slede Boga. Hvala vam.

Misionski odeljak

- Od 20 miliona ljudi koji žive u Madagaskaru, 117,360 su adventisti. To je jedan adventista na 172 osobe. Oni se sastaju u više od 650 crkava.
- Crkva ima mnogo škola i jedan univerzitet na ostrvu. Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će dodavanju novog bloka učionica u adventističkoj školi Mahajanga u istočnom delu Madagaskara, i izgradnji višenamenske zgrade za adventistički univerzitet Zurker.

Aktivnost

Učenje jezika

Malagajski je zvanični jezik na Madagaskaru. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Zdravo	SA la ma
Molim vas	A ZA fad-e
Hvala vam	MI saò tra
Da	E ni
Ne	Ci
Doviđenja	VE lum a

3. Za bolju budućnost

Današnja priča daolazi sa ostrva Madagaskar koje se nalazi na obali istočne Afrike. [*Pokaži Madagaskar na karti.*]

U svakom velikom gradu ima bogatih i siromašnih ljudi. U glavnom gradu Madagaskara mnogi ljudi su siromašni – veoma siromašni. Mnogi roditelji ne mogu da priušte svojoj deci dobru hranu ili da ih pošalju u školu. Ova deca imaju malo nade za bolji život kada odrastu. Hajde da se upoznamo sa nekima od njih.

Natu i Nom

Natu* i Nom su petogodišnje bliznakinje. One žive sa svojim ocem i šestoro braće i sestara u maloj kući. Majka im je umrla, pa se najstarija sestra brine za porodicu. Otac ne može da zaradi dovoljno da bi pružio deci ono što im je potrebno.

Porodica jede uglavnom pirinač i lišće manioka ili kupus. Ponekad jedu pasulj.

Natu i Nom vole da prave kolačiće od blata i onda glume da ih služe krpenim lutkama koje im je napravila sestra. Starija braća i

---

* Dečja imena promenjena su radi zaštite njihove privatnosti.

sestre idu u školu već nekoliko godina, ali otac ne može da priušti da kupi školske uniforme i knjige koje su bliznakinjama potrebne da bi pohađale školu.

Avotra i Kandu

Avotra ima četiri godine. Nema oca, već živi sa majkom i trojicom braće i sestara. Avotra voli da glumi kako kuva sa mamom. Pravi kobajagi kolače od blata i vode. „Ali ne jedem ih“, kaže ona.

Kandu je stara pet godina, ima petoro braće i sestara. Sa svojim prijateljima voli da se igra škole. Ona je obično učiteljica, iako nije najstarija. Kandu ima tablicu na kojoj kredom piše izmišljene lekcije. Jednog dana bi želela da bude nastavnica, ali majka ne može da priušti da je pošalje u školu.

Nada u bolji život

Žene u adventističkoj crkvi u gradu videle su težak život ove dece i žele da pomognu njihovim porodicama. Svako od ove dece – i još mnoga slična njima – izgubilo je najmanje jednog roditelja. Siromašni su i njihova najveća potreba je dobra hrana i obrazovanje.

Žene rade sa grupom ove dece, učeći ih jednostavnim zdravstvenim pravilima kao što je pranje ruku i zuba. One uče roditelje kako da se brinu o svojoj deci. Međutim, potrebno im je još mnogo pomoći.

Žene bi htele da otvore dečji dom tako da većina dece koja su u potrebi, mogu da imaju dobru hranu i zdravstvenu negu. Ona bi išla u obližnju adventističku školu i dobila obrazovanje koje će im pružiti priliku za bolju budućnost. Ali potrebna im je pomoć da bi njihov san postao stvarnost.

Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će u izgradnji dečjeg doma kako bi barem neka od ove dece imala mogućnost boljeg života. Hajde da se molimo za ovu decu i da damo veliki dar trinaeste subote.

Misionski odeljak

- Mnogi ljudi na Madagaskaru su siromašni. U velikom glavnom gradu stotine dece nemaju dovoljno hrane za jelo, a neće moći da idu ni u školu jer njihove porodice to ne mogu da priušte.
- Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će u izgradnji dečjeg doma za devojčice kako bi one imale mogućnost da bolje žive i uče o Isusu.

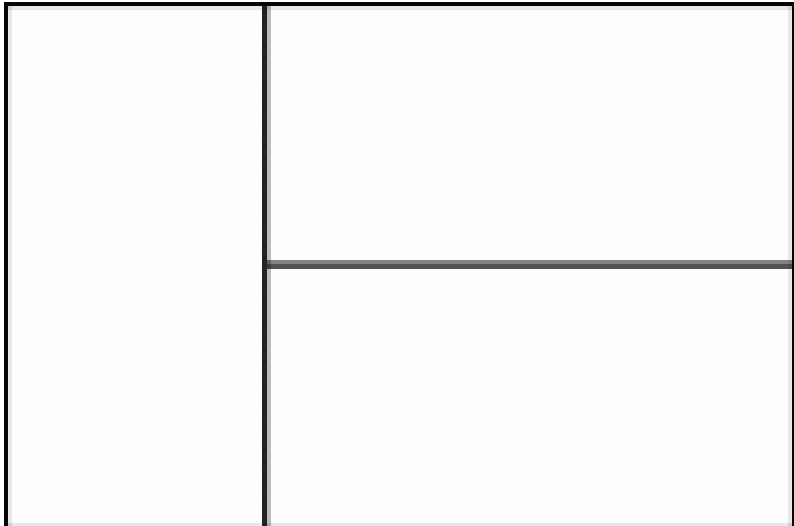
Aktivnost

Zastava Madagaskara

Leva pruga: bela

Gornja pruga: crvena

Donja pruga: zelena

4. Mbalina priča

Današnja priča dolazi iz Kejp Tauna, iz Južnoafričke Republike. *[Pokaži Južnoafričku Republiku na karti.]*

Adventistička škola Riversajd je prava misionska škola. Nalazi se na prometnom mestu u Kejp Taunu. *[Pokaži Kejp Taun.]* Škola je otvorena pre oko 80 godina i neke od zgrada iz tog vremena, još uvek su u upotrebi. Susedstvo se umnogome promenilo i danas više od polovine đaka dolazi iz neadventističkih porodica. Većina đaka govori malo ili nimalo engleskog kada dođu. Oni moraju da nauče engleski kako bi razumeli svoje nastavnike.

Mbali

Mbali ide u drugi razred Riversajd adventističke škole. Njena porodica nije adventistička, ali je majka želela da ona ide u hrišćansku školu koja drži nastavu na engleskom. Kada je Mbali krenula u prvi razred, govorila je samo porodične tradicionalne jezike – zulu i hosa. Znala je samo nekoliko reči na engleskom. Mbali je vredno radila da nauči engleski i sada dobro napreduje u školi.

Učiteljica od pomoći

Mbali se seća kako se osećala kada je prvi put došla u Riversajd i slušala svoju učiteljicu kako govori na engleskom jeziku. Nije je razumela, pa se osećala izgubljeno. Međutim, njena učiteljica je bila ljubazna i shvatila je da se sva deca muče da nauče novi jezik. Zato je govorila jasno i polako, i uskoro su deca počela da razumevaju novi jezik.

Sada kad Mbali vidi dete koje ima poteškoća sa engleskim jezikom, ona želi da pomogne. Jedna devojčica u njenom razredu govorila je samo hosa jezik kada je došla u školu. Mbali joj je pomogla da nauči engleski tako što joj je na hosa jeziku objašnjavala šta učiteljica priča na engleskom. Onda je govorila devojčici da ponavlja engleske reči za njom. Mbali joj je pomogla da brzo nauči novi jezik. „Ja volim da pomazem drugim đacima“, kaže Mbali.

Posebna priča

Nastavnici i đaci adventističke škole Riversajd često imaju programe u adventističkim crkvama u Kejp Taunu. Deca uživaju da

učestvuju u ovim programima. Neka pevaju u horu, a druga se mole ili čitaju Bibliju.

Kada je učiteljica planirala program za jednu crkvu, Mbali je upitala da li može da čita prisutnima biblijsku priču. Učiteljica se iznenadila, jer je Mbali bila tek drugi razred, a engleski joj nije maternji jezik. Međutim, složila se i odabrala priču o maloj devojčici, Nemanovoj sluškinji.

Mbali dobro čita, ali kao i većina afričke dece, ona govori meko i teško joj je da čita dovoljno glasno da je svi čuju, čak i kada ima mikrofona. Mbali je vežbala čitanje priče dok je nije dobro naučila. Zatim je vežbala glasno čitanje kako bi svi mogli da je čuju.

Mbali je pozvala svoju majku da dođe na program i sluša kako je kako čita. Majka je bila ushićena i radosna što može da bude na bogoslužju i sluša Mbali i njene školske drugove kako drže svoj program.

Nakon završetka bogoslužjenja, Mbalina majka razgovarala je sa učiteljicom. „Tako sam zadovoljna kako moja kćerka napreduje u učenju“, kazala je. „Volela bih da dolazim na više ovakvih programa.“ Mbalina učiteljica je rekla majci kada će biti sledeći program i pozvala je da dođe. Majka je bila na nekoliko programa koje je škola održala u različitim adventističkim crkvama.

Mbalin san

„Toliko volim Isusa“, rekla je Mbali. „Volim da slušam biblijske i misionerske priče. Jednom je moja učiteljica pričala o vremenu kada je radila u školi u jednoj drugoj zemlji. Ona je tamo bila misionar. Ja bih jednog dana želela da budem medicinska sestra, da se brinem o ljudima koji su bolesni i da im govorim o Isusu. Možda bih i ja mogla da budem misionar.“

Mbali bi želela nešto da nam poruči: „Ako vam učiteljica kaže da učinite nešto u subotnoj školi ili crkvi, nemojte se bojati. Bog nas blagosilja kada mi blagosiljamo druge.“

Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će da se u Riversajd adventističkoj školi te stare učionice zamene novim, bezbednijim učionicama. Hajde da planiramo da damo veliki dar kako bi deca u ovoj školi mogla da uče o Isusu u bezbednoj i komfornoj školi.

Informativni odeljak

- Južnoafrička Republika je najjužnija zemlja afričkog kontinenta. Njeno stanovništvo broji više od 50 miliona ljudi.
- Južnoafrička Republika ima mnogo različitih kultura i jezika. Engleski, afrikans (jezik koji su Holanđani doneli u Južnoafričku Republiku pre 350 godina) i devet drugih jezika su zvanični jezici ove zemlje.
- Skoro 80 procenata Južnoafrikanaca su afričkog porekla. Dve najveće afričke grupe su hosa i zulu. Većina đaka iz adventističke škole Riversajd došli su govoreći hosa ili zulu jezike.

5. Nestale naočare

Valeri je sporo koračala prema svojoj učionici, dok su joj se suze slivale niz lice. Njena najbolja drugarica išla je sa njom, dok su ih njeni prijatelji iz razreda trčeći prestigli kako ne bi zakasnili na čas.

Izgubljene naočare

Valeri ima 11 godina. Ona ide u Riversajd adventističku školu u Kejp Taunu, u Južnoafričkoj Republici. Za vreme odmora, njeni prijatelji iz razreda i ona igrali su netbol, to je vrsta košarke. Pre igranja, Valeri je ostavila svoje naočare na sigurno. Međutim, kada se odmor završio, nigde nije mogla da ih pronađe. Spustila se na zemlju, tražeći naočare rukama. Njena najbolja drugarica ju je videla i molila je da se vrati u učionicu i ispriča učiteljici šta se dogodilo.

Učiteljica je slušala dok je Valeri pričala o izgubljenim naočari-ma. „Hajde da se molimo Bogu da nam pomogne u traženju tvojih naočara“, kazala je učiteljica. Onda je poslala ostalu decu napolje da traže naočare. „Hodajte pažljivo da ih ne biste slučajno nagazili“, upozorila je učiteljica.

Deca su pretražila prostor na kom su igrala netbol, a Valeri ih je čekala u učionici. Suze su se ponovo spremale da joj poteku, pa se učiteljica opet molila sa njom. Međutim, 20 minuta kasnije, đaci su došli u učionicu bez naočara.

Vratili su se učenju, ali su bili tako žalosni zbog svoje drugarice koja nije mogla da čita bez naočara.

Otkriće na odmoru

Došlo je vreme za odmor i deca su izašla napolje da se igraju. Nekoliko minuta kasnije tri devojčice trčale su do svoje učiteljice. Jedna od njih mahala je nečim u ruci. „Pronašle smo naočare! Pronašle smo ih, učiteljice!“, vikale su. „Klekle smo na igralište i ponovo se molile da nam Bog pokaže gde da pronađemo Valerine naočare. Onda smo krenule prema fudbalskom igralištu iza zgrade, kada smo videle da se nešto sija na travi. Bile su to Valerine naočare!“

Učiteljica je uzela naočare od devojčice. „Naočare su bile blizu fudbalskog igrališta?“, upitala je.

„Da, učiteljice“, odgovorile su.

„To uopšte nije mesto gde ste se igrale. A i dečaci su mogli da ih nagaze dok su malopre igrali fudbal. Ali nema znakova oštećenja.“ Učiteljica se nasmešila devojčicama. „Gospod je zaista odgovorio na naše molitve!“

Učiteljica je nežno oprala prašinu sa naočara i dala ih zahvalnoj Valeri. Zatim su se đaci ponovo molili, ovog puta zahvaljujući Bogu što je zaštitio naočare njihove drugarice.

Valeri ne dolazi iz adventističke porodice, ali vera njene porodice ojačala je kada su videli da Bog zaista odgovara na molitvu.

Adventistička škola Riversajd puna je dečaka i devojčica koji žele da uče u hrišćanskoj školi. Jedan blok učionica je star i vlada zahteva da se zameni. Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će u ostvarenju cilja da đaci uče u bezbednim učionicama. Hvala vam što svake sedmice dajete svoj dar, a naročito trinaeste subote.

Misionski odeljak

- Adventistička škola Riversajd nalazi se u Kejp Taunu, velikom gradu Južnoafričke Republike. Đaci pohađaju školu da bi naučili engleski kako bi stekli uslove za bolju budućnost.
- Mnogi od ovih đaka dolaze iz neadventističkih domova. Oni u Riversajdu stiču posebnog Prijatelja i Spasitelja u Isusu.
- Vlada je kazala školi da zameni blok starih učionica ako žele da i dalje nastave sa radom. Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će u izgradnji novih učionica u Riversajd adventističkoj školi.

Aktivnost

Hajde da pričamo na zulu jeziku

Zulu je jedan od najrasprostranjenijih govornih afričkih jezika u Južnoafričkoj Republici. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Blagoslovena subota	i sa-BAT e-li-kle
Zdravo	n'gi ja ni bin ge LE la
Molim vas	n'gi ja-ni k'se la
Hvala	n'gi ja BOUN ka
Da	JE bou
Ne	ks'HA
Nema na čemu	n'gi ja ni bin ge LE la
Doviđenja	SA la ni GA še

6. Begunac

[Zamoli dečaka mlađeg školskog uzrasta da iznese ovu priču u prvom licu.]

Ja sam Sibono. Živim u gradu na vrhu brežuljka u severoistočnom delu Južnoafričke Republike. *[Pokaži Južnoafričku Republiku na karti.]*

Moja majka i ja išli smo u crkvu svake nedelje. Jednog dana majka mi je rekla da ćemo ići u subotu u crkvu. Svidela mi se crkva, ali nisam želeo da propustim igru sa mojim drugarima u subotu. Zato sam se u subotu ujutro iskrao iz kuće i otrčao kod druga u kuću da se igramo.

Majka me je zvala, ali ja nisam odgovorio. Na kraju je otišla u crkvu sama. Moji drugari i ja igrali smo fudbal celo jutro. Mi nemamo pravu loptu, pa je pravimo tako što staru čarapu napunimo najlon kesama. Prilično je funkcionalna. A kada se pohaba, jednostavno nađemo drugu staru čarapu i ponovo je napunimo najlonskim kesama.

Igrali smo se dok se nismo umorili, a onda smo se zabavljali autićima koje smo napravili od žica. Napravili smo kobajagi drumove u prašini i vozili naše autiće kroz zamišljene gradove i preko tobožnjih planina. Ručao sam s prijateljem, a onda smo se još igrali.

Oko zalaska sunca sam ugledao mamu kako dolazi i potrčao sam joj u susret. Potpuno sam zaboravio na crkvu dok mi ona nije rekla da uđem u kuću s njom. „Trebalo je da zajedno idemo u crkvu“, kazala je. „Zašto si pobegao da se igraš?“

„Moji drugari su tako hteli“, odgovorio sam tiho.

Majka mi je ispričala priču koju je slušala u crkvi tog dana. Radio se o Isusu Navinu koji je vodio izrailjski narod u obećanu zemlju. Kazala je da je Bog razdvojio reku Jordan kako bi ih pustio da prođu. Zadivila me je ova priča, pa sam obećao da ću sledeće sedmice krenuti sa njom u crkvu.

Sibonova nova crkva

U subotu, umesto da otrčim na igranje, krenuo sam s mamom u crkvu. Deca nemaju svoj razred, pa se okupljamo pod senkom

drveta. Pevali su puno pesama, a onda nam je učiteljica ispričala biblijsku priču.

Nakon crkve, majka i ja smo pojeli naš mali ručak ispod velikog drveta. Onda smo, dok su odrasli imali biblijsko proučavanje, mi deca pevali još pesama i slušali još priča. Bilo je zabavno!

Kada su me prijatelji pitali zašto nisam došao da se igram u subotu, kazao sam im da sam bio u crkvi. „I vi treba da dođete“, rekao sam. „Mi pevamo divne pesme i slušamo uzbudljive priče o Bogu.“ Dvojica mojih drugara krenuli su sa mnom sledeće subote, ali nakon toga su odlučili da ostanu kod kuće i igraju fudbal. Bilo mi je žao što nisu želeli da idu u crkvu sa mnom.

Sibono svedoči o Božjoj ljubavi

Ponekad kada se vratim iz crkve, moji prijatelji su napolju i igraju se. Ja ih pozovem u moje dvorište i pričam im biblijske priče koje sam slušao tog dana u crkvi. Oni vole da slušaju biblijske priče. Međutim, kada ih pozovem da dođu u crkvu, ne žele da se odreknu svog vremena za igru. Zato ja nastavljam da im pričam biblijske priče, čak i ako dođe samo jedan dečak koji želi da ih sluša.

Neki roditelji mojih drugova nemaju poverenja u crkvu koja se sastaje u sali mesne zajednice. To nije baš tako lepo mesto za bogoslužnje, ali ja znam da je Bog tamo.

Naš pastor nas ohrabruje da donesemo poseban dar za izgradnju naše sopstvene crkve. Ona bi imala posebnu prostoriju za dečje bogoslužnje. Mi već dugo štedimo novac za novu crkvu, ali još uvek nemamo dovoljno.

Deo trinaestog subotnoškolskog dara pomoći će našim članovima crkve da sagrade novu crkvenu zgradu. Mislim da kada dobijemo novu crkvu sa posebnim dečjim odeljenjem, moji drugovi će doći. Molim vas, štedite svoj novac ovog tromesečja kako biste doneli veliki dar trinaeste subote. To nam tako mnogo znači.

Informativni odeljak – Ingvavuma

- Ingvavuma je grad na severoistoku Južnoafričke Republike. Leži blizu granica sa Svazilendom i Mozambikom.
- Većina ljudi su poljoprivrednici. Oni uzgajaju paradajz, slatki krompir, kukuruz i imaju nešto stoke. Većina njih uzgaja onoliko koliko je dovoljno da prehrane svoje porodice. To nisu bogati ljudi.
- HIV/AIDS je ozbiljan zdravstveni problem na području Ingvavume i smatra se da jedna od tri osobe ima ili je nosilac ove bolesti.

7. Nokvandina nada

Današnja priča dolazi iz malog grada na severoistoku Južnoafričke Republike, a zove se Ingvavuma. [*Pokaži Ingvavumu na misionjskoj karti*]

Nokvanda peva svoju omiljenu pesmu („Anđele mi šalje Isus, Isus“) dok mete pod u maloj kući njene bake. Nokvanda ima osam godina i ide u drugi razred. Ona i njena rođaka žive sa bakom. Svoj mali dom održavaju čistim i urednim, a njena rođaka takođe pomaže baki u pripremanju obroka.

Život sa bakom

Nokvandina majka otišla je u drugi grad da završi srednju školu i da radi kako bi obezbedila bolji život za Nokvandu. U Africi, đaci često propuste školsku godinu jer ne mogu da plate školarinu ili zato što je škola predaleko da bi je pohađali. Kada je Nokvandina majka dobila priliku, ostavila je svoju kćerku sa bakom i otišla u veliki grad da studira i pronađe posao. Ona šalje novac baki kada god može.

Nokvanda voli da živi sa bakom. „Naša kuća je mala, a hrana jednostavna“, kaže ona. „Većinu dana jedemo kačamak koji se zove *oputu* i koji jedemo kašikom. Kada *oputu* napravimo tvrđe, jedemo ga prstima. Oblikujemo malu loptu i gurnemo palac unutra da

napravimo izgled činijice. Onda umačemo oputu u sos od pasulja ili povrća i karija. Ukusno je, a i drži nas sitima“, kaže ona.

Svake subote baka vodi Nokvandu i njene rođake u adventističku crkvu. Crkva nema svoju zgradu, pa se zato okupljaju u mesnoj zajednici, zgradi koja pripada svima u gradu. Postoji samo jedna prostorija, tako da se deca za svoje bogoslužje okupljaju napolju ispod jednog starog drveta. Ali Nokvandi to ne smeta. Ona voli da ide u crkvu. „Ima toliko mnogo dece u ovoj crkvi!“, kaže ona. „Mi volimo da pevamo puno pesama, a onda nam učiteljica priča biblijske priče. Ponekad nam pokaže slike uz priču.“

Upravo je u tom subotnoškolskom razredu pod starim drvetom Nokvanda naučila da Isus voli decu. „Znam da me On voli, a kada učinim nešto loše i kažem da mi je žao, Isus mi oprašta“, kaže ona.

Problem i obećanje

Nokvanda poziva svoje prijatelje da pođu s njom u subotnu školu. Neki to i učine, a drugi kažu da roditelji ne žele da ih puste zato što crkva nema sopstvenu zgradu.

Onda je jednog dana pastor objavio da će deo subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći u izgradnji njihove crkve – sa velikim dečjim odeljenjem! „Tako sam srećna što će deca širom sveta dati svoj dar trinaeste subote kako bi nam pomogli da napravimo dečje odeljenje“, kaže Nokvanda. „Onda će deca u našem gradu moći da dođu kako bismo zajedno učili o Bogu i pevali pesme na slavu Isusu!“

Misionski odeljak

- Adventistička crkva u Ingvavumi je prvi put osnovana pre 12 godina kada je mladi pastor koji je živeo u gradu za vreme srednje škole osetio poziv da se vrati i pomogne u uvećanju članstva.
- Stanovnici Ingvavume su uglavnom poljoprivrednici i ne mogu da priušte da izgrade crkvu. Deo subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će izgradnju crkve i dečjeg odeljenja za vernike u Ingvavumi.
- Uzmite DVD Adventistička misija i pogledajte Nokvandinu priču i decu koja se okupljaju pod drvetom da slave Boga.

Aktivnost

Brojanje na zulu jeziku

Zulu je najrasprostranjeniji govorni afrički jezik u Južnoafričkoj Republici. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

jedan	GU-nje
dva	ku-BI-li
tri	ku-TA-tu
četiri	GU-ne
pet	ku-ŠA-nu
šest	jes-TUL-ka
sedam	si-kom-BE-sa
osam	po-ŠLAVN-go
devet	li-TO-ba
deset	i-ŠI-mi

8. Pod drvetom mopanom

Naša današnja priča dolazi iz Namibije, zemlje u jugozapadnoj Africi. *[Pokaži Namibiju na karti.]* Veliki deo Namibije su sušne savane ili pašnjaci, a deo zemlje je pustinja.

Severozapadno područje Namibije ima malo kiša, pa raste nešto drveća i šiblja, ali je ipak i dalje vrlo sušno. To je oblast Himba naroda. Oni uzgajaju stoku, ovce i koze, kukuruz, bundeve i dinje u svojim malim vrtovima. Kada nema kiše, nema hrane za životinje, pa ljudi moraju da vode svoja stada na drugo mesto da bi pasla. S obzirom da se Himba često sele, oni grade jednostavne kuće od blata i slame.

Vauta

Vauta je Himba dečak. Deca u Vautinom naselju ne idu u školu. Dečaci pomažu oko stoke, a devojčice pomažu majkama da nose vodu, pripremaju obroke i brinu se za jariće i jaganjce.

Vauta je imao oko šest godina kada je njihovo selo posetio misionski par, gospodin i gospođa Petersen. Vauti su se sviđale priče koje su pričali i kada god bi video oblak prašine koji je njihov stari pikap podizao, trčao je da ih pozdravi. Onda je pozivao drugu decu da dođu pod drvo mopan i da čuju priče o Isusu. Smatrao je svojim poslom da se postara da sva deca – čak i ona starija – budu tiha dok gospodin Petersen govori.

Crkva pod mopanom

Himba ljudi nemaju crkvu u kojoj bi mogli da održavaju bogoslužnje. Oni se sastaju pod drvetom mopan. Iako to nije veliko drvo, ono pruža bar malo hlada od vrelog afričkog sunca. Bez obzira što ljudi nemaju crkvu, njihovo bogoslužbeno mesto pod drvetom im je vrlo dragoceno.

Jednog dana, deca su odlučila da svoju crkvu pod drvetom još ulepšaju. Rasklonili su svo granje i kamenje, i počistili lišće i grančice. Onda su sakupili veliko kamenje i uredno ga poslagali u veliki krug, ocrtavajući na taj način ono što bi trebalo da budu crkvena ograda. Onda su deca ushićeno čekala da misionarima pokažu svoju prelepu crkvu.

Škola pod mopanom

Zato što deca moraju da pomažu svojim roditeljima u staranju oko porodičnih životinja i u pripremi hrane, ona ne idu u školu. Zamislite uzbuđenje te dece kada su čula da će im misionari održavati nastavu pod mopanom! Kada bi dolazilo vreme za početak škole, neko bi zatrubio na misionarevom kamionetu i deca bi došla trčeći iz svih pravaca.

Deca su naučila da pišu koristeći štapove i pišući slova u prašini. Onda su neka deca u Južnoafričkoj Republici čula da se pod mopanom održava himba škola. Želeli su da pomognu ovoj deci da nauče pisanje i čitanje, pa su im poklonili sveske da u njima pišu. Misionari su kupili olovke i uskoro su deca naučila da pišu u sveskama. Pastor je preveo biblijske priče na njihov jezik i počeo da uči decu kako da ih čitaju. Deca su bila tako ushićena što imaju knjigu na sopstvenom jeziku!

Drugi žele da dođu

Drvo i škola pod mopanom nalaze se blizu jednog drugog naselja i deca iz tog naselja želela su da takođe nauče nešto o Isusu. Preklinjali su misionare da sačekaju sa nastavom dok oni ne uspeju da dotrče do mopana kako ne bi ni šta propustili. Ponekad su misionari pronašli decu kako čekaju na putu da oni prođu. Onda su se misionari zaustavljali i pokupili ih na putu do škole pod drvetom.

Himba deca u severnoj Namibiji tek počinju da uče o Isusu. Hajde da se molimo Bogu da otvori put za njih kako bi uskoro predali svoja srca Bogu, a da i njihovi roditelji takođe požele da nauče više o Isusu.

Gedeon i Pam Petersen bili su misionari među Himba narodom na severozapadu Namibije.

Informativni odeljak

- Namibija je smeštena na jugozapadnoj obali Afrike. Ime ove zemlje dolazi od pustinje Namib koja leži duž čitave namibijske obale. Smatra se najstarijom pustinjom na svetu i ima najviše peščane dine na zemlji.
- U Namibiji živi oko 2,1 milion ljudi. To je po broju stanovnika druga najmanja država na svetu. Većina ljudi koji tamo žive su poreklom Afrikanci. Po tradiciji, ovi ljudi su bili nomadi i sledili kišu koja je omogućavala hranu za njihovu stoku. Naučili su da žive u veoma nezgodnim klimatskim uslovima i u veoma teškim okolnostima.

9. U bakinom selu

Kina ima šest godina. Živi sa mamom, tatom i mlađom braćom u gradu po imenu Opuvo, u Namibiji. *[Pokaži Namibiju na karti.]* Kina voli da se igra sa svojom četvorogodišnjom braćom blizancima

dok majka obavlja kućne poslove. „Ja ponekad pomažem mami da pere suđe i briše podove“, dodaje ona.

Kinin tata je adventistički pastor u gradu. Svake večeri porodica priča biblijske priče pre spavanja. „Moj otac traži da mu ja pričam priču, a onda on meni priča neku drugu“, kaže Kina. „Na taj način ja učim puno biblijskih priča.“

Bakino selo

Kina često posećuje svoju baku koja živi u tradicionalnom selu daleko izvan grada. Slično svima u selu, kuća Kinine bake ima samo jednu prostoriju. Sagrađena je od pravih grana drveta i omalterisana blatom. Krov je napravljen od debljeg sloja drugačke trave, a pod je napakovana zemlja. U Namibiji vladaju velike vrućine, ali kuće od blata ostaje hladnije.

Kuća je uglavnom spavaća soba i ostava. Bakine šerpe i lonci su uredno posloženi u uglu sobe, odeća okačena na štipaljke ukucane u blatnjave zidove, a krug za potpalu vatre nalazi se na sredini poda. Noću je hladno, pa vatra kućicu održava toplom. Baka spava na velikoj životinjskoj koži, a Kina i njena braća na slamnatom dušek u istoj sobi.

Svi pomažu

Svi u selu imaju svoje obaveze. Rano ujutro deca idu do seoskog bunara da napune svoje krčage čistom vodom za kuvanje i piće. Takođe skupljaju opalo granje sa drveća za potpalu. „Vezujemo ga u snopove i nosimo kući na glavi“, objašnjava Kina. „Tako se to radi u Africi.“

Baka priprema hranu na vatri izvan kuće. Potpali vatru i stavlja lonac vode na nju da prokuva. Melje kukuruz na velikom ravnom kamenu trljajući ga glatkim okruglim kamenom. Onda stavlja mleveni kukuruz u ključalu vodu i meša dok se ne napravi kaša. Kada je gotovo, služi ga sa svežim mlekom od svojih krava.

Svaka porodica ima stoku, koze i ovce. Noću su životinje u toru napravljenom od trnovitog šiblja, bezbedne od divljih šakala i lavova. Tokom dana stariji dečaci izvode stoku na pašu. Oko sela se nalaze pašnjaci sa visokom travom. Bakine koze vole da jedu lišće drveta mopan koje raste na ovo području.

Vreme za porodicu

„Ja imam puno rođaka“, kaže Kina sa osmehom. „Oni žive u istom naselju kao baka, pa nikada ne moramo da tražimo prijatelje za igru kada se posao završi. Devojčice se igraju lutkama. Mi pravimo lutke od delova pohabane odeće. One ne izgledaju kao prave bebe, ali se mi pravimo kao da jesu. Ja ponekad zavežem lutku na leđa kao što to rade majke i glumim da sam njena mama.“

Sela nemaju struju, tako da niko nema televizor. Nije im ni potreban. Kada noć padne, porodica se okuplja oko vatre da priča priče i rezimira dan.

„Baka ne zna priče iz Biblije“, kaže Kina. „Zato ja volim da joj pričam biblijske priče. Volim moju baku i nadam se da će jednog dana ona i svi moji rođaci shvatiti da ih Isus voli.“

Dečaci i devojčice, mi možemo da pomognemo Kininoj baki i mnogima drugima koji žive u severnoj Namibiji, da saznaju da ih Isus voli. Deo trinaestog subotnoškolskog dara omogućiće nabavku malih plejera nalik radiju, na kojima će biti biblijske priče i to na jeziku Kinine bake. Ljudi će moći da slušaju Božje priče dok rade ili dok se odmaraju. Hajde da pomognemo ljudima na severu Namibije da nauče koliko ih Bog voli tako što ćemo dati veliki dar 29. septembra.

Informativni odeljak

- Manje od 50 000 Himba ljudi živi na severu Namibije. Većina njih sledi tradicionalni način života, brigu za stoku, ovce, koze, uzgajanje kukuruza i povrća u svojim malim baštama.
- Njihovi domovi napravljeni su od grana snažnog mopanskog drveta koje raste u ovoj sušnoj klimi. Oni prekrivaju štapiće mopana blatom i često ukrašavaju svoje domove obojenim blatom.
- DVD Adventistička misija prikazuje više informacija o načinu života Himba ljudi i kako oni pronalaze Isusa. Zatražite jedan primerak od pastora ili ga skinite sa veb-sajta.

10. Lusija voli da uči

Lusija ima pet godina. Ona živi u malom gradu Opuvo u severnom delu Namibije. *[Pokaži Namibiju na karti.]*

Lusija je najmlađe dete u porodici. Njeni roditelji rade u maloj prodavnici u Himba selu udaljenom nekoliko sati. Ne mogu da dolaze kući svakog dana, pa se Lusijina najstarija sestra brine za porodicu.

Jednom mesečno otac i majka zatvaraju svoju malu prodavnicu i vraćaju se kući kod dece za vikend. Uvek je uzbudljivo kada se majka i otac vrate. Porodica se okuplja na bogoslužjenje i čuje se smeh za vreme zajedničkih obroka. Zatim, u nedelju, otac kupuje još robe da odnese nazad u svoju prodavnicu da proda. Uz zagrljaj majka i otac se opraštaju od dece i vraćaju svom poslu.

Lusija ide u adventistički vrtić blizu kuće. Tek je krenula i jako joj se sviđa. Uči praktične veštine kao što su pranje i brisanje suđa, čišćenje sobe, odmeravanje sastojaka za recept, kao i matematiku i osnove čitanja.

Vreme za razgovor

Deca u Lusijinoj školi ne razgovaraju dok rade svoje zadatke, osim ukoliko imaju neko pitanje. Međutim, za vreme časa jezika i govora, mogu slobodno da pričaju. „Nakon ručka, imamo vreme za razgovor“, objašnjava Lusija. „Možemo da pričamo o čemu god želimo. Neka deca pričaju o nečemu što im se desilo ili o svom kućnom ljubimcu.“

Ali Lusija voli da priča biblijske priče tokom vremena za razgovor. Njena najomiljenija je priča o Danilu. „Danilo i car su bili prijatelji“, objašnjava ona. „Neki carevi pomoćnici nisu voleli što car deli tajne s Danilom, pa su mu smestili zamku. Znali su da se Danilo molio tri puta na dan, zato su ubedili cara da izda zakon koji kaže da se niko ne sme moliti nekom drugom, osim caru. Njemu se dopala ta ideja; nije razmišljao o Danilu kada je potpisao zakon. Sledećeg dana sluge su kazale caru da se Danilo moli svom Bogu. Car je bio žalostan kada je uvideo da su ga njegove sluge prevarile, ali nije mogao da izmeni zakon. Zato je morao da baci Danila u lavovsku jamu te noći.“

Ali Bog je poslao anđele da zaštite Danila. Sledećeg dana, car je naredio slugama da izvade Danila iz lavovske jame. Tada je kazao

ljudima da treba da prestanu da se mole idolima, već samo Danilovom Bogu na nebu. Čak Mu se pomolio i sam car.“

Lusija voli da uči o Bogu u školi i u subotnoj školi. Ona kaže: „Važno je poznavati Isusa da bismo mogli da pričamo svojim prijateljima o Njemu. Neke moje drugarice ne poznaju Boga kao ja. One treba da čuju da je Bog moćan i snažan i da nas voli“, kaže ona.

Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će u upoznavanju Himba ljudi na severu Namibije sa Isusom.

Misionski odeljak

- Mnogi pripadnici Himba naroda ne znaju da čitaju niti da pišu. Oni prenose priče s generacije na generaciju oko porodične vatre uveče. Njihova kultura bogata je tradicijom, ali oni ne mogu da se poistovete sa biblijskim pričama kao mi.
- Deo subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će u pripremanju biblijskih priča ispričanih u skladu sa Himba tradicijom. One će biti dostupne porodicama na MP3 plejerima koji će raditi na sunčevu energiju.
- Za više informacija o Himba ljudima i ovom posebnom projektu, gledajte DVD Adventistička misija.

Aktivnost

Pevajmo na otjherero jeziku

Znam da Isus voli me

Je su vend ji su ve ra
Ou mat jan gva ma jet ja
Im bou va nat je ou ve
Ou vot jir o ving un di

Vend ji su ve ra
Vend ji su ve ra
Vend ji su ve ra
Mat jan gva ma jet ja

11. Istinski prijatelj

Šarlota živi sa svojim ujakom u malom gradu na severu Namibije. *[Pokaži Namibiju na karti.]* Njena porodica ponekad ide u crkvu, ali Šarlota skoro ništa nije znala o Isusu, zašto bi trebalo da Ga voli i proslavlja. Onda je upoznala Kaisu. Devojčice su postale najbolje drugarice.

Kaisa nije išla u školu. Cele dane je provodila prodajući stvari turistima koji su prolazili glavnom gradskom ulicom. Kada Šarlota nije imala časove, pronašla bi Kaisu i provodila vreme sa njom. Pomagala joj je u prodaji. A kada na ulici nije bilo mušterija, devojčice su se igrale jurke ili žmurke.

Šarlotino otkriće

Kaisa je često pozivala Šarlotu u svoju kuću. Jednog dana Šarlota je videla još dece kod Kaise. Oni su pevali pesme koje Šarlota nije znala. Pažljivo je slušala pesme i pokušala da ih peva. Kada je Kaisa shvatila da Šarlota ne zna pesme, pomogla joj je da ih nauči. Šarlota je uživala u pevanju i pljeskanju rukama u ritmu muzike. Bile su to vesele pesme o Božjoj ljubavi.

Deca su prestala da pevaju i počela da pričaju biblijske priče. Šarlota je čula nekoliko priča iz Biblije, ali se divila kako deca tako dobro znaju toliko puno priča i mogu da ih ispričaju na vrlo zanimljiv način.

Zabavno mesto za učenje

„Gde si naučila sve ove biblijske priče i predivne pesme?“, Šarlota je upitala Kaisu.

„Da li si videla nekada belog čoveka u belom autu?“, pitala ju je Kaisa odgovarajući. Šarlota je razmislila za trenutak, a zatim klimnula glavom. Da, vildela je tog mladog čoveka kako se vozi gradom ili do prodavnice.

„To je moj prijatelj“, kazala je Kaisa. „Zove se Čarli i on je misionar. Čarli vodi omladinske programe u maloj adventističkoj crkvi u gradu. Pesme i biblijske priče sam naučila od njega.“

Šarlota je razmišljala o crkvi gde su se deca zabavljala učeći o Bogu. Pitala se da li bi i ona mogla da ide u tu crkvu. Ali pre nego što je i pitala drugaricu da je povede, Kaisa je pozvala Šarlotu na izviđače.

„Baš bih volela da idem!“, kazala je Šarlota. I tako su devojčice zajedno otišle na sledeći sastanak izviđača.

Program koji menja život

„Ovo je bio najdivniji program!“, Šarlota je kazala Kaisi dok su se vraćale kući sa izviđača. „Tako sam srećna što si me povela!“

Šarlota se učitala dok su devojčice zajedno šetale do svojih domova. Nije je nadahnula zabava upoznavanja novih prijatelja i slušanje biblijskih priča, već uviđanje da je Bog voli i da se brine za nju i da korača s njom svakog dana. Osetila je kao da ju je Bog uzeo za ruku i izveo je iz tame ka svetlosti tog dana.

Šarlota je nastavila da ide na izviđače. Pridružila se dečjoj subotnoj školi i saznala još više o Božjem planu za njen život. Jednog dana, kazala je roditeljima da želi da se pridruži adventističkoj crkvi. Nisu bili ljuti što je želela da postane adventista. Bilo im je drago.

Kampovanje sa Isusom

Jedna stvar je, međutim, Šarlotu ražalostila. Mladi u crkvi planirali su kampovanje za vreme školskog raspusta, ali njeni roditelji su očekivali da ona dođe kući u selo, pa zato nije mogla da ide. Volela je svoju crkvenu porodicu i nedostajali su joj ti posebni, zajednički trenuci s njima.

Onda je 2009. godine Čarli, vođa mladih, najavio da će se u Južnoafričkoj Republici održati kamp za sve afričke izviđače. Deca su radosno ćaskala o ovom uzbudljivom događaju. Kasnije je Čarli kazao Šarloti: „Želimo da ideš s nama.“ Šarlota je bila van sebe! Nikada nije putovala daleko od kuće, niti je bila ikada na izviđačkom kampu.

„Bio je to predivan doživljaj“, rekla je. „Ali najbolji deo je što sam se tamo krstila sa stotinama drugih izviđača, mojom braćom i sestrama u Isusu.“

Molitva za Kaisu

Šarlotina najbolja drugarica, Kaisa, još nije donela odluku za krštenje. „I dalje smo najbolje prijateljice“, kaže Šarlota, „ali sada ja nju pozivam u crkvu. Tako da smo zamenile uloge. Molim vas, molite se za Kaisu. I pozivajte svoje prijatelje da dođu u crkvu i na izviđače, i da se uvere kako je divno biti deo adventističke omladine.“

Informativni odeljak

- Veliki deo Namibije je pustinja ili polupustinjski pašnjaci. Ovi pašnjaci obezbeđuju hranu za stoku Himba naroda. Takođe su dom za mnoge divlje životinje kao što su kudu (vrsta antilope), lav, slon, zebra i žirafa.
- Turisti dolaze u Namibiju da vide divlje životinje i da saznaju više o ljudima kao što su Himba i drugi koji još uvek žive kao njihovi preci.
- Adventistička crkva se trudi već 15 godina da dosegne Himba ljude. Mi možemo da im pomognemo tako što ćemo dati veliki dar trinaeste subote.

12. Iznenađna škola

Današnja priča dolazi iz zemlje koja se zove Zambija. *[Pokaži Zambiju na karti.]*

Godine 1905, V. H. Anderson i njegova supruga putovali su u Zambiju teretnim kolima koje su vuklu snažni volovi. Nakon mnogo dana truckanja po neravnim, prašnjavim putevima, Andersonovi su stigli u zemlju i lokalni upravnik im je dao adventističku crkvu u kojoj je trebalo da otpočnu školu.

Dok je gospođa Anderson pripremala večeru na vatri, gospodin Anderson je šetao po imanju tražeći pogodno mesto za izgradnju nove škole. Čekalo ih je toliko mnogo posla. Trebalo je da nauči

lokalni jezik, čitonga, a da zatim pronade pomoćnike za seču drva i testerisanje u grede, kako bi od njih sagradili školu. Takođe je želeo da nauči kako lokalni ljudi obrađuju zemlju, da bi otpočeo poljoprivrednu školu. *Ako vredno radim, razmišljao je, moći ću da otvorim školu za dve godine.*

Iznenadna škola

Međutim, istog tog dana jedan mladić je došao kod Andersona i na drugom jeziku koji je Anderson razumeo, kazao: „Moram da dođem da učim u vašoj školi.“

„Školi?“, ponovio je Anderson. „Mi još nemamo školu.“

„Zar vi niste učitelj?“, upitao je dečak. Anderson je klimnuo glavom. „Onda me učite.“ Dečak nije hteo da ostavi Andersona, pa ga je pratio čak do teretnih kola gde je gospođa Anderson čekala za večeru.

„Ovaj dečak hoće da ide u školu“, Anderson je kazao svojoj supruzi. „Neće da ide kući.“

„Da li je Isus ikada poslao nekoga kući?“, upitala je gospođa Anderson. Njem suprug je odmahnuo glavom.

Sledećeg dana još četiri dečaka su došla da pitaju za školu. Anderson ih je uposlio da preoru zemlju za baštu i pripreme sve za izgradnju škole. Nakon celodnevnog posla, dečaci i njihov učitelj seli su oko vatre da uče. Reč po reč Anderson je učio čitonga jezik od dečaka. Zapisivao je svaku reč slovo po slovo. Onda ih je prepisivao na tablu i kazao dečacima da ih napišu i izgovore.

Uskoro je Anderson uspeo da sklopi jednostavnu biblijsku priču za svoje đake, a oni su zauzvrat čitali po nekoliko reči na svom jeziku.

Škola u porastu

Mesec dana kasnije, više od 40 dečaka došlo je da se upiše u novu školu. Bilo je i devojčica. Za godinu dana Anderson je napisao i izdao prvu čitanku na čitonga jeziku. Sastojala se od biblijskih priča. Deca su je čitala toliko često da su je naučila napamet pre nego što je druga izašla iz štampe.

Đaci su nastavili da rade na građevini i farmi. Sadili su kukuruz i povrće, pomagali da se sagradi prva spavaonica, koja je imala zidove od blata, zemljane podove i travnate krovove. Anderson je napravio

sto koji se protezao čitavom dužinom zgrade. Noću su dečaci spavali na podu.

Nedovoljno mesta

Međutim, ova spavaonica nije mogla da primi sve koji su dolazili. Jedne subote, nakon crkve, direktor je ugledao pet novih dečaka kako sede u blizini njegove kuće. Znao je da su želeli da krenu u školu, ali nije bilo mesta. Ali kada je čuo da su hodali 250 kilometara do škole, zapanjeno je podigao ruke u vazduh!

„Šta da radimo?“, pitao je Anderson Detju, afričkog učitelja. „Đaci prekriju čitav pod kada spavaju! Kišna sezona stiže i nema trave za prekrivanje krovova! Ne možemo da primimo više đaka!“

Detja je razmišljao za trenutak, a onda kazao: „Učitelju, pod je pun dečaka, ali niko ne spava na stolu.“ I tako, pet meseci je sto služio za jelo, učenje i spavanje.

Čudo blagodati

Deca su učila brzo, a priče o Božjoj ljubavi ispunjavale su ih radošću i menjale njihova srca. David Livingston, poznati misionar u Africi, jednom je kazao da ako bi se ikada srce Bitonga ljudi promenilo, bilo bi to čudo blagodati. I ono se dogodilo. Bitonga deca potpuno su se promenila dok su učila o Isusu u maloj, blatnjavoj školi koju su zajedno sagradili.

Ta željna deca bili su prvi đaci Rusangu misionarske škole koja do danas nastavlja da uči decu o Božjoj ljubavi.

Misionarski odeljak

- Rusangu adventistička škola i dalje radi, a njeni učitelji poučavaju decu o Isusu. Prvobitna zgrada od blata i slame zamenjena je betonskom zgradom sa metalnim krovom.
- Na istom mestu se nalazi velika srednja internatska škola i zambijski Adventistički univerzitet koji je dobio deo trinasetog subotnoškolskog dara pre tri godine i uz pomoć toga izgradio biblioteku. Hvala vam što pomažete deci u Africi da rastu u Isusu.

Program za trinaestu subotu

Ako će vaše odeljenje prezentovati program trinaeste subote za odrasle:

- Navežbajte pesmu Znam da Isus voli me na otjijherero jeziku sa stranice 26 ili zulu pesmu s našeg veb sajta iz ovog tromesečja, koju možete da pevate za vreme programa ili dara.
- Podsetite roditelje na program i ohrabrite decu da donesu svoj dar za trinaestu subotu, 29. septembra.
- Dok prikupljate trinaesti subotnoškolski dar, podsetite sve prisutne da jedna četvrtina trinaestog dara ide direktno za projekte u Južnoafričkoj-indijskookeanskoj diviziji. Podsetite decu na poseban dečji projekat – izgradnja subotne škole u severistočnom delu Južnoafričke Republike.
- **Ako se vaše odeljenje neće pridruživati odraslima** sa posebnim programom, zamolite stariju školsku decu da iznesu sledeći program trinaeste subote. Deca ne moraju napamet da nauče svoje uloge, ali bi trebalo da budu upoznati s njima kako bi ih izneli uverljivo.

Drvo za bogoslužjenje

Narator: Ovog tromesečja smo upoznali decu iz tri zemlje. Da li možete da ih navedete? [*Neka deca odgovore: Madagaskar, Namibija i Južnoafrička Republika. Svaku zemlju pokaži na karti.*]

Danas je trinaesta subota. Danas dajemo poseban dar da bismo pomogli ljudima na Madagaskaru, u Namibiji i Južnoafričkoj Republici u svedočenju Božje ljubavi kroz nekoliko posebnih projekata.

Ali jedan od ovih projekata je posebno za decu, i danas će nam _____ [*ime govornika*] ispričati tu priču.

Govornik: Staro drvo stoji u uglu jednog imanja blizu druma. Kora mu je oljuštena usled vremena i zahvaljujući nekim radoznalim rukama. Njegovi koreni su izlizani jer služe kao sedišta za

decu i iscrpljene odrasle. Ali srce drveta je snažno, njegove krošnje obezbeđuju hladovinu u senci za sve koje sede pod njim. Ovo drvo je posebno; to je mesto gde deca održavaju svoje bogosluženje svake subote. Ovde oni pevaju pesme Isusu i slušaju svoju učiteljicu dok im priča biblijske priče. Drvo je njihovo subotnoškolsko dečje ode-ljenje.

Bez crkve u Ingvavumi

Rastuće članstvo crkve u gradu Ingvavumi na severoistoku Južnoafričke Republike, okuplja se u sali mesne zajednice koja ima smu jednu prostoriju. Budući da nema učionice za decu, ona se okupljaju ispod velikog drveta u prašnjavom dvorištu. Kada pada kiša, guraju se unutra s odraslima i pridružuju se njihovom bogosluženju.

Članovi crkve dele mesnu zajednicu sa mnogim drugim grupama. Jednog dana žene se okupljaju da štrikaju i pričaju. Druge večeri gradski savet razgovara o važnim stvarima koje se tiču zajednice.

U subotu rano ujutro, nekoliko adventističkih vernika priprema mesnu zajednicu za bogosluženje. Nameštaju stolice za vernike, a napred postavljaju sto i četiri stolice za vođe bogoslužjenja. Uskoro se vernici okupe, pevajući pesme o Isusovoj ljubavi. Nema klavira koji bi ih pratio jer melodija njihovih snažnih glasova izlazi kroz prozore u grad, prizivajući ostale da požure na subotno bogosluženje.

Vreme za bogosluženje

Deca se okupljaju pod drvetom nekoliko metara dalje. I ona pevaju svoje pesme Isusu, a njihovi slatki glasovi dižu se iznad odraslih u radosnoj hvali. Oni pljeskaju rukama dok pevaju. Nakon mnogo pesama, učiteljica vodi decu u molitvi, tražeći od Boga da bude s njima za vreme subotne škole.

„Ko može da odrecituje biblijski stih od prošle sedmice?“, učiteljica pita decu. Uzbudene ruke se podižu kao da žele da kažu: „Ja! Ja! Ja!“ Jedno po jedno dete recituje biblijski tekst koji je naučilo. Onda je vreme za priču. Učiteljica prepričava deci biblijski događaj. Pokazuje im slike iz knjige, a deca se protežu sa svojih sedišta na korenju drveća da vide. Zatim postavlja pitanja iz priče i ponovo se ruke podižu u vazduh da bi usledio odgovor.

Bog će se pobrinuti

Kada učiteljica završi priču, recituje zlatni stih. „Današnji tekst je važan“, kaže ona. „Nalazi se u Filibljanima 4,19 i kaže: 'A Bog moj da ispuni svaku potrebu vašu po bogatstvu svojem u slavi, u Hristu Isusu.' Hajde da ga kažemo zajedno“, ohrabruje ona. „A Bog moj... [*neka deca ponove s vama*] da ispuni svaku potrebu vašu... po bogatstvu svojem u slavi... u Hristu Isusu.“ Deca i učiteljica ponavljaju stih nekoliko puta.

„Ko može da mi kaže šta znači ovaj stih?“, pita učiteljica.

„To znači da kada smo u nevolji, možemo da prizovemo Boga i On će nam pomoći“, kaže jedan dečak.

„To znači da ako nemamo hrane, možemo da se pomolimo Bogu i On će je obezbediti“, tiho kaže jedna devojčica.

„On znači da nam Bog govori da ne treba da se brinemo za stvari koje su nam potrebne, jer Isus zna i daće nam ono što nam treba“, odgovara drugi dečak.

„Ovo su jako dobri odgovori“, kaže učiteljica sa osmehom. „Bog zna naše potrebe i On će se pobrinuti, baš kao što se brinu za travu za našu stoku i za kišu koja je potrebna za pirinač i povrće koje treba da jedemo. On vidi naše potrebe i On će ih ispuniti.“

Posebno mesto

Učiteljica je zastala za trenutak pre nego što je nastavila. „Danas Bog poziva decu širom sveta da pomognu u ispunjavanju jedne posebne potrebe. Koja je to potreba?“

Ruke su se podigle velikom brzinom. Učiteljica je klimnula glavom i ustao je dečak koji je gotovo povikom kazao: „Crkva!“ Drugi su klimnuli slažući se s njim.

„Da, Bog je čuo naše molitve za crkvu – zgradu posvećenu obožavanju Boga i svedočenju naše vere ljudima u našoj zajednici. Hvala Bogu da imamo zemljište, a neki članovi su kupili i ciglu kako bismo otpočeli sa izgradnjom crkve. Međutim, nemamo novaca da bismo je završili. Ipak, danas, upravo danas, adventisti širom sveta daju svoj trinaesti subotnoškolski dar kako bismo mi imali crkvu u kojoj ćemo proslavljati Boga. Deca daju svoje darove da bismo imali subotnoškolsko odeljenje samo za decu!“ Učiteljicine oči sijale su od sreće.

Dar za Ingvavumu

„Mnogi žele da dođu u subotnu školu, ali im roditelji ne dozvoljavaju jer ne žele da deca stoje pod drvetom. Kada budemo imali sopstveno odeljenje, ti roditelji će rado dozvoliti svojoj deci da dođu na bogoslužjenje i uče priče iz Biblije.

„Hajde da se molimo da, dok dajemo svoje darove danas, Bog blagoslovi darove dece i odraslih širom sveta kako bismo mogli da izgradimo crkvu na vrhu brežuljka koja će biti svetionik našoj zajednici.“

Deca su sagnula svoje glave dok se starije dete molilo za ovaj poseban dar. Zatim su deca pevala još jednu radosnu pesmu dok su davala svoj dar Isusu.

Dečaci i devojčice, dok danas dajemo svoj trinaesti dar, hajde da se molimo da dečaci i devojčice u malom afričkom gradu dovedu još mnoge u svoju novu subotnu školu gde će moći da uče o Isusu.

[Molitva i dar]

Budući projekti trinaeste subote

Sledećeg tromesečja, biće prikazana Južnoamerička divizija. Posebni projekti uključuju crkve Brazil i Peru. Prvo tromesečje 2013. godine prikazaće Južnopacifičku diviziju. Posebni projekti odnose se na medicinske klinike u izolovanim oblastima Papua Nove Gvineje, Biblije i biblijske pouke za decu u Papua Novoj Gvineji i audio biblijske plejere za nekoliko ostrvskih zemalja u Južnom Pacifiku.

Hajde da pričamo na otjiherero jeziku

Otjiherero je jezik koji govore Himba i Herero ljudi na severu Nambije. Mnogi ga zovu jednostavno herero. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Blagoslovena subota	E sa ba ta e VA
Zdravo	KO ra
Molim te	a RI ka NA
Hvala	OU ku he ta
Da	I-i
Ne	KA-ko
Doviđenja	ka ra nav VA

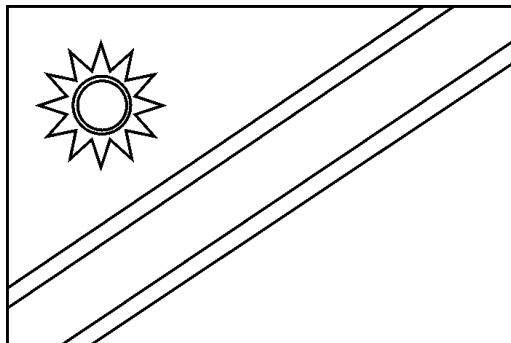
Brojevi

jedan	I-i mve
dva	i mBA ri
tri	in da TU
četiri	i-i ne
pet	in BA no
šest	ih ha mBOU um ve
sedam	i ha bom BA ri
osam	i ham bom DA tu
devet	i mo vjou
deset	o mu ron GOU

Dani

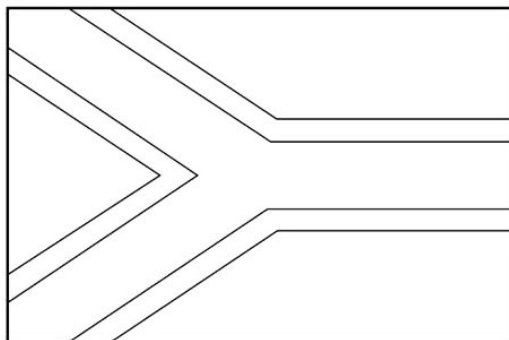
Nedelja	OU soun da HA
Ponedjeljak	OU man da HA
Utorak	OU ri ča VA ri
Sreda	OU ri ča ta TU
Četvrtak	OU ri ča I ne
Petak	OU ri ča ta NO
Subota	OU rou vi oun gu RA

Zastave Namibije i Južnoafričke Republike

Namibija

Gornji levi trougao:
plavi sa žutim suncem
Središnja pruga:
crvena sa belim
ivicama
Donji levi trougao:
zeleni

Južnoafrička Republika

Gore desno: crveno
oivičeno belim
Dole desno: plavo
oivičeno belim
Levi trougao: crn oivi-
čen žutim
Y pruga: zelena

Kaçamak

Ljudi širom južne Afrike jedu kačamak. Evo dva načina za prav-
ljenje.

- 2 šolje kukurnog brašna
- 2 šolje hladne vode
- 4 šolje vode
- ½ kafene kašičice soli
- Šećer ili zlatni sirup po ukusu
- Mleko po ukusu

Mutilicom mešati kukuruzno brašno u hladnoj vodi dok se ne
napravi kaša bez grudvica. U nelepljivu šerpu sipati čašu vode i
čekati da proključa, a zatim smanjiti ringlu na srednju jačinu. Dodati
kukuruznu kašu, mešajući povremeno varjačom da bi se sprečilo
lepljenje dok ne proključa. Još smanjiti ringlu, mešati i pustiti da
krčka pet minuta ili dok se kačamak ne stvrde. Isključiti ringlu,
poklopiti šerpu i ostaviti da odstoji 10 minuta.

Služiti uz šećer ili sirup i nešto mleka po ukusu.

Kaçamak (još se zove i *ugali*, *pap*, i *sadža*)

- 4 šolje vode
- 2 kafene kašičice soli
- 2 šolje belog kukuruznog brašna, sitno samlevenog

Vodu i so prokuvati u šerpi i dodati brašno, a zatim smanjiti na
srednju jačinu i nastaviti redovno mešanje. Varjačom zdrobiti grud-

vice dok se kačamak potpuno ne stvrdne, oko 10 minuta. Skloniti sa ringle i ohladiti. Staviti ugali u veliku činiju. Nakvasiti ruke, oblikovati loptice i služiti.

Ovo jelo se obično služi sa paprikašem ili zelenim povrćem. Nakon oblikovanja u loptice, pritisnuti palcem po sredini i napraviti rupu, zatim time zahvatati paprikaš ili kuvano povrće.

Južnoafrička- indijskookeanska divizija	Crkve	Grupe	Članstvo	Populacija
Bocvana	96	105	31,781	1,830,000
Indijski okean	709	1,119	133,842	23,245,000
Malavi	1,310	1,540	363,167	15,500,000
Mozambik	994	1,598	275,639	23,410,000
Severoistočna Angola	436	469	173,546	7,600,000
Južnoafrička unija*	1,098	403	127,855	55,195,000
Južna Angola	601	1,052	222,024	11,396,000
Zambija	2,023	3,579	747,539	13,280,000
Zimbabve	1,324	2,353	679,849	12,645,000
Sao Tome i Principe	9	34	3,811	164,000
UKUPNO	8,600	12,252	2,759,053	164,265,000

*Obuhvata Lesoto, Namibiju, Južnoafričku Republiku, Svaziland i nekoliko ostrva. Statistika članstva do juna 2011. Cifre populacije su procena.

Projekti:

- MP3 plejeri koji sadrže biblijske priče za Himba i Herero ljude u severnom delu Namibije;
- Blok učionica za adventističku školu Riversajd u Kejp Taunu, u Južnoafričkoj Republici;
- Višenamenska zgrada za adventistički univerzitet Zurker na Madagaskaru;
- Sirotište za devojčice u Antananarivu, u Madagaskaru;
- Blok učionica za školu u istočnom delu Madagaskara;
- DEČJI PROJEKAT: subotna škola za decu u Ingavumi, u Južnoafričkoj Republici.

SADRŽAJ

Madagaskar

- 3 Neposlušna unuka / 7. jul
- 6 Vernik protiv svoje volje / 14. jul
- 8 Za bolju budućnost / 21. jul

Južnoafrička republika

- 11 Mbalina priča / 28. jul
- 13 Nestale naočare / 4. avgust

Dečji projekat

- 16 Begunac / 11. avgust
- 18 Nokvandina nada / 18. avgust

Namibija

- 20 Pod drvetom mopanom / 25. avgust
- 22 U bakinom selu / 1. septembar
- 25 Lusija voli da uči / 8. septembar
- 27 Istinski prijatelj / 15. septembar

Priča povodom stogodišnjice

- 29 Iznenađna škola / 22. septembar

Izvori

- 32 Program za trinaestu subotu
- 35 Projekti sledećeg tromesečja
- 36 Zastave
- 37 Recepti i aktivnosti

Izdaje: Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve
Beograd, Radoslava Grujića 4
Pripremljeno u odeljenju za decu pri Glavnom odboru
Odgovara: Ana Grujičić
Umnoženo u kancelariji izdavača - 2012.
Za internu upotrebu